

MALÝ VĚDEC

CO POTŘEBUJETE:

Chuť si přečíst příběh o malém vědci.

POSTUP:

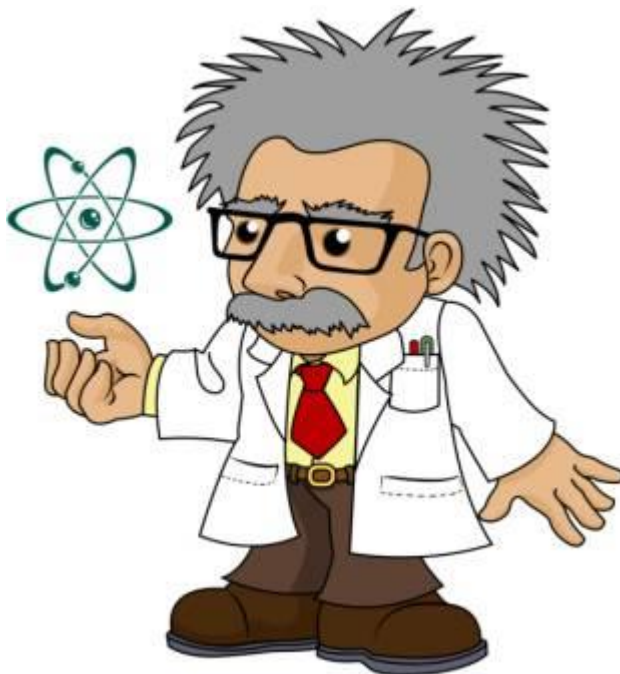
Děti, pojďme si přečíst příběh o malém vědci. Pokuste se příběh převyprávět (nebo přeznakovat) svými slovy mamince nebo tatínkovi. Pokud nejsi ještě moc zdatný ve čtení, popros rodiče, aby ti příběh přečetli.

CO PROCVIČUJETE:

Rozvíjíme a procvičujeme si znakovou a slovní zásobu. Procvičujeme čtení s porozuměním.

NA CO SE ZAMĚŘIT:

Zaměříme se na pochopení celého příběhu.

ZDROJ OBRÁZKU:

web: <https://insidetheperimeter.ca/einstein-storyteller/>

web: <http://www.akce.cz/akce/415524/veda-nas-bavi-vedecky-krouzek-zdarma>

ZDROJ TEXTU:

web: <https://studentka.sms.cz/referat/albert-einstein>

PŘÍLOHA

Malý vědec

14. března roku 1879 se v jednom Německém městě narodil chlapec. V Mnichově, kam se rok po chlapcově narození přestěhovala celá rodina, si otec se strýcem otevřeli malou strojírnou a elektrárnu. Když chlapci byly pouhé čtyři roky, onemocněl a musel zůstat ležet v posteli. Tenkrát mu dal otec na hraní kompas. Chlapce udivovalo, jak střelka kompasu ukazuje stále stejným směrem. Ať kompasem točil jak chtěl, střelka ukazovala vždy na sever. V šesti letech mu maminka ukázala svět hudby. Chlapec se později stal nadšeným hráčem na housle. Miloval obzvláště Mozarta. Od mládí tento vědec nenosil vůbec ponožky. Říkal, že bez ohledu na to, jak moc jsme chytří, udělají se na ponožkách díry.

Ve škole vynikal v matematice a ve svých pouhých jedenácti letech studoval fyziku na univerzitní úrovni. K matematice studoval ještě latinu, řečtinu, a francouzštinu, která mu ale překvapivě nešla tak dobře jako fyzika. Díky tomu, že příliš nevynikal ve francouzštině, se dodnes říká, že chlapec byl špatný žák.

Stalo se i to, že svých 16 letech, nesložil díky francouzštině přijímací zkoušku na vyhlášený institut v Curychu. Ale protože běžný věk, pro přijetí do institutu bylo 18 let, měl chlapec ještě čas všechno dohnat. Za rok chlapec získal maturitní vysvědčení a byl přijat! Strávil tak další čtyři roky studiem matematiky a fyziky.

Když chlapec vyrostl, pracoval chvíli v Curychu jako učitel matematiky. Když získal švýcarské občanství, začal pracovat na patentovém úřadě. V roce 1905 vydal čtyři technické práce. V té době mu bylo pouhých 26 let. V jedné ze svých knížek dokonce ukázal jednu rovnici, která vedla k vynálezu atomové pumpy. Tento fakt mučil chlapcovo svědomí dlouhých 20 let. Nejenže známá rovnice otevřela cestu k výrobě atomové pumpy, ale odhalila také tajemství toho proč Slunce září. V roce 1921 dostal chlapec, v té době už muž, Nobelovu cenu za fyziku. Dalších několik let muž cestoval po světě. Dokonce se dostal i na titulní stranu novin svým výrokem: „Pán Bůh nehraje s vesmírem kostky“, čímž chtěl říct, že vesmír se řídí pravidly. Byl to tak jeden z nejvýznamnějších fyziků 20. století a jeden z největších vědců všech dob. Ti z vás, kteří si mysleli, že se v příběhu mluví o Albertovi Einsteinovi, tak měli pravdu!

